

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobci: **a) Silnice LK a.s.**
 sídlem Československé armády 4805/24, Jablonec nad Nisou
 b) EUROVIA CS, a.s.
 sídlem U Michelského lesa 1581/2, Praha
 c) AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o.
 sídlem Pražská 1321/38a, Praha
 všichni zastoupeni Mgr. Josefem Hlavičkou, advokátem
 sídlem Na Florenci 2116/15, Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
 sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **1) Ředitelství silnic a dálnic ČR**
 sídlem Na Pankráci 546/56, Praha
 2) MILATA TECHNOLOGY s.r.o.
 sídlem Nová Ves 150, Frýdlant nad Ostravicí

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.3.2020, č.j. ÚOHS-09094/2020/322/HSc, sp.zn. ÚOHS-R0014/2020/VZ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 20.12.2019, č.j. ÚOHS-S0375/2019/VZ 35457/2019/513/JLÍ, žalovaný rozhodl o návrhu žalobců – „Sdružení SEA Kosení LK 2019-2022“ – ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (osoby zúčastněné na řízení 1/) učiněných při uzavírání rámcové dohody „LK Kosení na silnicích I. třídy 2019-2022“ v otevřeném řízení tak, že návrh podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek („ZZVZ“), zamítl, neboť podle něj nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Žalobou napadeným rozhodnutím pak předseda žalovaného prvostupňové rozhodnutí potvrdil a rozklad žalobců zamítl.

II. Shrnutí procesního postojů žalobců

2. Podle žalobců vybraní dodavatelé v seznamu významných služeb uvedli pouze jedinou významnou zakázku na služby – kosení travních porostů v Moravskoslezském kraji v období 2016 až 2018, kterou pouze rozepsali na 3 samostatná období. Žalobci zpochybňují právní náhled žalovaného, podle kterého rámcové dohody nezakládají závazkové vztahy, a jsou to teprve konkrétní realizační smlouvy uzavřené na základě rámcové dohody, které lze považovat za jednotlivé veřejné zakázky. Tento formální výklad však podle žalobců nezohledňuje rámcové dohody, které umožňují zadání veřejné zakázky postupem bez obnovení soutěže mezi účastníky rámcové dohody, neboť následné uzavření dílčí smlouvy již bylo pouhou formalitou. Navíc podle žalobců smlouva na kosení travních porostů v Moravskoslezském kraji v období 2016 až 2018 není rámcovou dohodou; podle žalobců jde fakticky o „standardní“ smlouvu o dílo. Tato „rámcová“ dohoda podle žalobců obsahuje všechny potřebné smluvní podmínky, předmět plnění dílčích smluv se kromě nepatrných odlišností lišil pouze obdobím poskytování služeb. Fakticky tak dílčí realizační smlouvy byly pouze výzvami k plnění. Vzhledem k tomu, že právní jednání je posuzováno podle obsahu, je třeba na „rámcovou“ dohodu nahlížet jako na jedinou smlouvu. Dílčí realizační smlouvy podle žalobců nezakládají samostatný smluvní vztah. Rámcová dohoda byla uzavřena pouze s jediným dodavatelem a dílčí realizační smlouvy tak byly uzavírány s tímto dodavatelem bez obnovení soutěže. Na jednotlivé zakázky zadávané na půdorysu rámcové dohody tak podle žalobců nelze nahlížet jako na „regulérní“ veřejné zakázky ve

smyslu již zrušeného zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách („ZVZ“), jak vyplývá také z § 11 odst. 2 ZVZ. Smyslem prokazování kvalifikace je ověření kapacit dodavatele – jeho schopností a zkušeností. Podle žalobců nelze srovnávat zkušenosti dodavatele, který plní jednu rámcovou dohodu po dobu tří let, s dodavatelem, který plní tři samostatné realizační smlouvy pro různé zadavatele či s odlišným plněním. Podle žalobců není důvod pro zvýhodnění rámcových smluv, které lze dále členit („rozkouskovat“) na dílčí realizační smlouvy, oproti samostatným veřejným zakázkám. V opačném případě měl zadavatel stanovit požadavek na prokázání jediné zakázky. Podle žalobců je klíčové, aby prokazování technické kvalifikace ve vztahu k účastníkům zadávacího řízení podléhalo stejným pravidlům a bylo jednoznačné.

3. Také z toho, že zadavatel k dotazu vybraného dodavatele (osoba zúčastněná na řízení 2/ a ČESKOMORAVSKÁ LESNÍ, a.s.) uvedl, že k prokázání technické kvalifikace nepostačuje doložit jedinou rozsáhlejší „referenční zakázku“ splňující požadavky zadavatele, je patrné, že zadavatel i vybraný dodavatel původně nepovažovali předloženou „referenční zakázku“ za tři samostatné „referenční zakázky“. Postup zadavatele tak vykazuje znaky účelovosti; to ostatně plyne také z toho, že „referenční zakázka“ byla realizována pro zadavatele. Změny ve výkladu požadavků zadavatele jsou podle žalobců porušením zásady transparentnosti a rovného zacházení ve vztahu k dodavatelům. Postup zadavatele, který po uplynutí lhůty pro podání nabídek vyjasnil své požadavky na prokázání technické kvalifikace, byl v rozporu s § 36 odst. 3 ZZVZ. Diskriminačním, účelovým a netransparentním postupem zadavatele, který teprve po podání nabídek umožnil prokázat technickou kvalifikaci jedinou „referenční zakázkou“, mohlo dojít k nezákonnému zúžení okruhu potenciálních dodavatelů, kteří realizovali věcně shodné plnění v rámci standardních smluv. Účelovost postupu zadavatele dovozují žalobci také z toho, že v totožných zadávacích řízeních s totožnými zadávacími podmínkami, která probíhala paralelně, zadavatel stanovil odlišné podmínky pro prokázání potřebného počtu referenčních zakázek a zastával odlišný výklad těchto podmínek.
4. Žalobci dále namítají, že v rozporu s § 46 ZZVZ byla provedena změna nabídky doplněním požadované praxe novým formulářem 2.2.1., neboť původní formulář 2.2.1. nebyl zadavatelem akceptován. Výklad žalovaného, podle kterého lze v souladu s § 46 ZZVZ doplňovat nabídku o nové referenční zakázky, je podle žalobců neudržitelný pro rozpor s rozhodovací praxí Soudního dvora Evropské unie – s rozsudky ze dne 4.5.2017 ve věci C-387/14 a ze dne 14.9.2017 ve věci C-223/16. Uvedená judikatura podle žalobců dopadá i na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „směrnice 2014/24/EU“) a v souladu se zásadou eurokonformního výkladu také na ZZVZ; to je zřejmé také z rozsudku téhož soudu ze dne 11.5.2017 ve věci C-131/16. Zadavatel měl podle žalobců pochybit také tím, že se téměř nezabýval ověřením splnění praxe odborného personálu. Splnění praxe mělo být prokázáno dokladem třetího subjektu. Dále podle žalobců zadavatel pochybil tím, že umožnil dodání nového čestného prohlášení o technickém vybavení vybraného dodavatele. Nově předložený formulář se obsahově liší co do počtu techniky, její technické úrovně i určení. Tato technika sloužila k přímému plnění veřejné zakázky, a je tak zřejmé, že její změnou došlo ke změně poskytovaného plnění. Nadto došlo k zásahu do legitimního očekávání žalobců, neboť se závěry žalovaného ve vztahu k záměně formuláře o

technickém vybavení vybraného dodavatele odchylují od dřívějšího výkladu žalovaného (rozhodnutí č.j. R0113/2019/VZ-24101/2019/322/HSc).

5. Žalobci také namítají, že nové skutečnosti, které uvedli ve vyjádření k podkladům prvostupňového rozhodnutí, nemohli uplatnit dříve. Dokumentace k veřejné zakázce (oznámení o výběru a jejich přílohy) neobsahovala konkrétní specifikace technického vybavení, ačkoli na to žalobci již v námitkách upozornili. Teprve po nahlédnutí do správního spisu žalobci zjistili, že sekačky LM Profi jsou vyráběny L. M. a že nástavby nebyly zapsány v technických průkazech. Zadavatel tedy v rozporu s § 123 písm. b) bodem 1. ZZVZ neuvedl konkrétní údaje rozhodné pro prokázání splnění kritérií kvalifikace a znemožnil tak žalobcům podat relevantní námitky. Postupem zadavatele tak došlo k porušení zásady transparentnosti a k zásahu do práva žalobců na přiměřenou obranu.
6. Podle žalobců je to zadavatel, kdo nese odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek; podle žalobců není přípustné, aby dodatečně došlo ke zmírnění zadávacích podmínek ve prospěch jediného dodavatele. Změna čestného prohlášení o technickém vybavení vybraného dodavatele byla podle žalobců nepřipustnou materiální změnou nabídky. Zadavatel postupoval netransparentně a v rozporu se smyslem a účelem ZZVZ také tím, že s dílčími doplňujícími informacemi se žalobci mohli seznámit až z rozhodnutí o námitkách, byť bylo povinností zadavatele uvést tyto skutečnosti již v oznámení o výběru dodavatele a v jeho přílohách.
7. Žalobci tedy navrhuji napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit. Na svém procesním postoji žalobci setrvali po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

8. Žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí; na jeho závěrech setrvává. Podle žalovaného je třeba technickou kvalifikaci („reference“) prokázat plněním z konkrétního závazkového vztahu a nikoli z rámcové dohody, která závazkový vztah nezakládá. Rámcová dohoda v nyní posuzované věci obsahuje ujednání typická pro tento typ dohod. Pojem „zakázka“ je nutné vykládat v souladu se zněním zadávací dokumentace bez ohledu na případné kroky zadavatele v jiných zadávacích řízeních. To, že zadavatel svůj původní výklad na základě žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace změnil, nelze vnímat jako netransparentní či účelový postup. Zadávací podmínky byly podle žalovaného zadavatelem aplikovány správně; to, že zadavatel měl v paralelně probíhajících zadávacích řízeních zastávat odlišný – nesprávný – výklad, nezákonnost postupu zadavatele v nyní posuzované věci nezakládá.
9. Žalovaný tedy navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout; na tomto procesním postoji rovněž setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) a je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí zdejší soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Podle žalobců jednotlivá plnění poskytnutá na základě dílčích realizačních smluv uzavřených podle rámcové dohody tvoří v souhrnu jedinou zakázku, a nebylo tak možné pouze touto – podle žalobců jedinou – „referenční zakázkou“ prokazovat splnění technické kvalifikace.
12. Podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ může zadavatel k prokázání kritérií technické kvalifikace požadovat seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednavatele; zadavatel může stanovit, že budou zohledněny doklady i za dobu delší než poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.
13. V souladu se zásadou přiměřenosti (§ 6 odst. 1/ ZZVZ) může zadavatel stanovit pouze taková kritéria technické kvalifikace k ověření lidských, technických či odborných kapacit, která jsou přiměřená předmětu veřejné zakázky.
14. Zadavatel vymezil požadavky na technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ v části 4.4. zadávací dokumentace; v bodu 4.4.3. zadávací dokumentace požadoval praxi dodavatele spočívající v realizaci 3 zakázek, jejichž předmětem bylo kosení travních porostů u minimálně dvoupruhových pozemních komunikací, z nichž (i) alespoň 1 zakázka musela být realizována u dálnice nebo čtyř a vícepruhové komunikace, (ii) alespoň 1 zakázka musela být realizována ve finančním objemu min. 1 mil. Kč bez DPH a (iii) zbývající 2 zakázky musely být realizovány ve finančním objemu min. 2 mil. Kč bez DPH za každou z nich.

Osoba zúčastněná na řízení 2), jako vedoucí společník sdružení dodavatelů (dále bude sdružení označováno jen „osoba zúčastněná na řízení 2/“), doložila referenční listy ze dne 15.11.2016 (kosení travních porostů v období 8/2016 až 11/2016 na základě smlouvy 16PU-002343/16), ze dne 13.11.2017 (kosení travních porostů v období 05/2017 až 11/2017 na základě smlouvy 16PU-002522/17) a ze dne 16.11.2018 (kosení travních porostů v období 05/2018 až 11/2018 na základě smlouvy 16PU-002932/18) potvrzené zadavatelem. Všechny 3 referenční zakázky doložené osobou zúčastněnou na řízení 2) byly zadány v návaznosti na rámcovou smlouvu č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 uzavřenou mezi zadavatelem a osobou zúčastněnou na řízení 2). Účelem rámcové smlouvy č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 uzavřené mezi zadavatelem v nyní posuzované věci jako objednatelem a osobou zúčastněnou na řízení 2) jako poskytovatelem bylo vymezení podmínek pro zadávání dílčích veřejných zakázek na kosení travních porostů kolem pozemních komunikací jedním poskytovatelem podle potřeb objednatele (odst. 2.1.). Z rámcové smlouvy č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 vyplývá, že jediný poskytovatel (osoba zúčastněná na řízení 2/) se zavázal poskytovat služby objednateli na základě prováděcích smluv (část 3.1.) za jednotkové ceny, které nesměly přesahovat výši jednotkové ceny uvedené v nabídce poskytovatele na uzavření rámcové smlouvy (bod 3.6.8.). Jednotlivá plnění měla být realizována v termínech sjednaných v prováděcích smlouvách (část 4.1.). Podle části 7.3. písm. d) byly součástí obsahu rámcové smlouvy také všeobecné obchodní podmínky pro služby.

15. Rámcová smlouva č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 byla uzavřena před účinností ZZVZ, a na rámcovou smlouvu včetně prováděcích smluv se tak vztahoval ZVZ (§ 273 odst. 4 ZZVZ). Je pravdou, že podle § 11 odst. 2 ZVZ se veřejnou zakázku rozumí také rámcová

smlouva (ZZVZ namísto „smlouva“ užívá výraz „dohoda“), tu je ovšem třeba vycházet z toho, že zákonodárce takto pouze zavedl legislativní zkratku pro účely procesu uzavírání rámcové smlouvy. Podle § 11 odst. 1 ZVZ se rámcovou smlouvou rozumí písemná smlouva mezi zadavatelem a jedním či více uchazeči uzavřená na dobu určitou, která upravuje podmínky týkající se jednotlivých veřejných zakázek na pořízení opakujících se dodávek, služeb či stavebních prací s obdobným předmětem plnění zadávaných po dobu platnosti rámcové smlouvy, zejména pokud jde o cenu a množství. Jsou to tedy teprve následně uzavřené realizační (prováděcí) smlouvy, na základě kterých dochází k zadání veřejné zakázky. Dílčí závazkové vztahy na konkrétní plnění vznikají až uzavřením realizačních (prováděcích) smluv.

16. Také podle nyní účinné právní úpravy je veřejná zakázka – v případech rámcových dohod – zadána na základě rámcové dohody (§ 2 odst. 3 ZZVZ), a to i v případě postupu bez obnovení soutěže mezi účastníky rámcové dohody (§ 134 ZZVZ). Ostatně také podle důvodové zprávy k § 11 ZVZ je předmětem rámcové smlouvy „...úprava více či méně konkretizovaných podmínek týkajících se následného zadávání budoucích jednotlivých veřejných zakázek za dobu trvání rámcové smlouvy. Rámcová smlouva by tak měla vymezovat vždy určitý druh a kategorii zboží, služeb či stavebních prací, které budou v průběhu příslušného časového období v jejím rámci zadávány...“. Shodně uvádí důvodová zpráva k § 131 ZZVZ, že „...rámcová dohoda představuje vymezení podmínek, na základě kterých budou následné veřejné zakázky zadavatelem zadány účastníkům rámcové dohody. Těmito podmínkami jsou zejména podmínky týkající se ceny a předpokládaného množství (objemu) plnění veřejné zakázky. V rámcové dohodě mohou být stanoveny i jiné podmínky, které jsou pro plnění veřejné zakázky nezbytné...“. Teprve uzavřením dílčí realizační smlouvy jsou smluvní strany vzájemně vázány povinnostmi a nadány právy týkající se plnění veřejné zakázky, byť je podstatná část těch práv a povinností zakotvena již v rámcové smlouvě (dohodě). Až okamžikem zadání veřejné zakázky (uzavřením realizační smlouvy) dojde k aktivaci smluvních ujednání rámcové smlouvy ve vztahu k plnění veřejné zakázky. To, že samotná rámcová smlouva č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 do okamžiku uzavření prováděcí smlouvy nezakládala jejím stranám práva a povinnosti s výjimkou úpravy procesu zadání dílčích veřejných zakázek, je patrné také z toho, že nečinnost objednatele nebo poskytovatele při zadávání dílčích veřejných zakázek do okamžiku uzavření prováděcí smlouvy nebylo porušením této rámcové smlouvy (část 3.3.). I ve vztahu k aktuálně účinné právní úpravě tedy platí, že teprve následným uzavřením realizační (prováděcí) smlouvy dochází k zadání konkrétní veřejné zakázky a že dílčí závazkové vztahy na konkrétní plnění vznikají až uzavřením realizačních (prováděcích) smluv.
17. Z uvedeného plyne, že na základě rámcové smlouvy č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 byly zadávány jednotlivé (samostatné) veřejné zakázky, které se lišily především časovým obdobím, v rámci kterého mělo být plnění (kosení travních porostů) poskytováno.
18. Namítají-li žalobci, že rámcová smlouva č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 natolik podrobně upravovala práva a povinnosti smluvních stran, že se „fakticky“ jednalo o smlouvu o dílo (a tedy že plnění podle ní mohlo být jen jednou „referenční zakázkou“), zdejší soud s nimi nesouhlasí. To, že byla vzájemná práva a povinnosti zadavatele a osoby zúčastněné na řízení 2) z podstatné části upravena již v rámcové smlouvě, je vcelku typické pro institut rámcových smluv (dohod). Stávající (§ 131 odst. 1 ZZVZ) i již zrušená (§ 89 odst. 8 ZVZ) právní úprava vycházejí ze zákazu podstatných změn podmínek stanovených rámcovou

smlouvou po dobu jejího trvání. Slouží-li institut rámcové smlouvy (dohody) zejména pro zadávání veřejných zakázek s „typovým“, opakujícím se či obdobným předmětem plnění, jako tomu bylo i v nyní posuzované věci (kosení travních porostů), je naopak žádoucí, aby práva a povinnosti smluvních stran realizačních smluv byly upraveny již rámcovou smlouvou (dohodou). Zákonodárce naopak v § 131 odst. 1 ZZVZ (obdobně jako v předchozím § 11 odst. 1 ZVZ) výslovně stanovil, že rámcovou dohodou jsou ujednány podmínky týkající se zejména ceny nebo jiných podmínek plnění veřejné zakázky. Shodně podle čl. 33 směrnice 2014/24/EU je účelem rámcové dohody stanovit podmínky, zejména s ohledem na ceny a případně na předpokládané množství, kterými se budou řídit veřejné zakázky zadávané během daného období. Podrobná úprava podmínek plnění dílčích veřejných zakázek již v rámcové smlouvě č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 tak podle zdejšího soudu vůbec není neobvyklá (a „fakticky“ se ani nestala již samotnou realizační smlouvou na jednu „referenční zakázku“, jak žalobci dovozují).

19. Nadto § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ dává zadavateli možnost požadovat doložení seznamu významných dodávek nebo služeb, tedy doložení seznamu realizovaných plnění, nikoli veřejných zakázek.
20. Zdejší soud tak ve skutkových poměrech nyní posuzované věci bez jakýchkoli výhrad sdílí pohled žalovaného, podle něhož jsou jednotlivé služby poskytnuté v rámci jednotlivých realizačních smluv uzavřených na základě rámcové smlouvy (dohody) samostatnými referenčními významnými službami ve smyslu § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ.
21. Tvrdí-li žalobci, že je třeba vzít v úvahu, že dílčí prováděcí smlouvy byly uzavírány mimo řádnou hospodářskou soutěž mezi dodavateli (rámcová smlouva byla uzavřena s jediným dodavatelem – osobou zúčastněnou na řízení 2/), a také proto na dílčí plnění nelze nahlížet jako na samostatné zakázky, ani v tomto ohledu zdejší soud se žalobci nesouhlasí. Podstatné totiž je, že smyslem kvalifikace je ověření existence dostatečných kapacit (odbornosti, zkušenosti, vybavení atd.) dodavatele – kupříkladu kvalifikovaného personálního substrátu (§ 79 odst. 2 písm. d/ ZZVZ) či zkušeností s realizací obdobného plnění (§ 79 odst. 2 písm. b/ ZZVZ), a tedy pro účely posouzení splnění kritérií technické kvalifikace ve vztahu k požadavku podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ vůbec není podstatné, zda byla „referenční zakázka“ zadána v rámci otevřeného řízení, které v nejširší možné míře umožňuje podání nabídek širokému okruhu dodavatelů, či naopak zda byla referenční zakázka zadána kupříkladu v rámci jednacího řízení bez uveřejnění, které hospodářskou soutěž mezi jednotlivými dodavateli dramaticky omezuje. Dokonce není ani podstatné, zda šlo o veřejnou zakázku či nikoli; „referenční zakázkou“ – lépe „referenčním plněním“ – může být i takové plnění, jež vůbec nebylo zadáváno postupem podle ZVZ či podle ZZVZ a jehož odběratelem vůbec nebyl zadavatel. Nadto § 92 ZVZ (a obdobně § 133 ZZVZ), který upravuje zadávání veřejné zakázky veřejným zadavatelem na základě rámcové smlouvy, výslovně upravuje také případy, kdy je rámcová smlouva uzavřena pouze s jedním dodavatelem (odst. 1), a přesto ZVZ (a obdobně ZZVZ) nahlíží i za této situace na uzavření realizační smlouvy jako na zadání veřejné zakázky. Také z těchto důvodů žalovaný nepochybil, dospěl-li k závěru, že plnění poskytnutá podle realizačních smluv uzavřených na základě jediné rámcové smlouvy (dohody) bylo možno uplatnit jako samostatná referenční plnění ve smyslu § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ.

22. Žalobci spatřují účelovost v jednání zadavatele, neboť původně zastával právní výklad shodný se žalobci a teprve po podání nabídek „vyšel vstříc“ v rozporu se zásadami zadávání veřejných zakázek osobě zúčastněné na řízení 2).
23. Žalobce a) již v námitkách proti rozhodnutí o výběru dodavatele ze dne 20.6.2019 uvedl, že zadavatel v rámci své ustálené praxe neumožňuje prokázání kvalifikace doložením jen jediné zakázky, a také uvedl výčet konkrétních příkladů takové zadavatelovy praxe. Žádostí o objasnění a doplnění údajů či podkladů ze dne 26.2.2019, která byla odeslána následujícího dne, zadavatel vyzval osobu zúčastněnou na řízení 2), aby ve smyslu § 46 odst. 1 ZZVZ do tří pracovních dnů ode dne doručení žádosti doložil další dvě referenční zakázky, neboť z předloženého formuláře 2.2.2. plyne splnění pouze jedné (nedokončené) zakázky. Lhůta pro doplnění dokladů k prokázání technické kvalifikace byla následně k žádosti osoby zúčastněné na řízení 2) ze dne 1.3.2019 zadavatelem prodloužena do 6.3.2019. Na žádost o objasnění a doplnění údajů či podkladů ze dne 26.2.2019 osoba zúčastněná na řízení 2) reagovala dotazem ze dne 27.2.2019, zda zadavatel setrvává na svém požadavku, když osoba zúčastněná na řízení 2) předložila jednu referenční zakázku realizovanou v průběhu let 2016 až 2018 v dosud realizovaném objemu 27 431 000 Kč, která dostatečně pokrývá zadavatelem požadovaný rozsah tří referenčních zakázek a má dostatečnou vypovídací schopnost o kvalitě provedených prací. Zadavatel pak ve sdělení ze dne 1.3.2019 uvedl, že setrvává na doložení „...*minimálně 3 zakázek, jejichž předmětem bylo kosení travních porostů u minimálně dvoupruhových komunikací o stanovených minimálních parametrech (finančním objemu)*...“.
24. Je tedy zřejmé, že jak osoba zúčastněná na řízení 1) jako zadavatel, tak osoba zúčastněná na řízení 2) jako dodavatel vycházely původně z toho, že plnění realizované v návaznosti na rámcovou dohodu je považováno za jedinou „referenční zakázku“ ve smyslu § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ. Nic však neindikuje, že by následná změna právního názoru byla účelová či vedena jiným motivem rozporným se zásadami podle § 6 ZZVZ. Jistě je přípustné, aby zadavatel přehodnotil svoji dosavadní praxi, byla-li v rozporu se zákonem, a k takovému přehodnocení musí z povahy věci reálně dojít (jen) v konkrétním zadávacím řízení. Osoba zúčastněná na řízení 2) byla po sdělení zadavatele ze dne 1.3.2019 nepochybně vedena snahou splnit kritéria technické kvalifikace podle požadavků zadavatele, a přistoupila tak k doložení dílčích plnění, byť realizovaných na základě jediné rámcové smlouvy. Jestliže zadavatel takto doložené „reference“ vycházející z jediné rámcové smlouvy, které jako „samostatné referenční významné služby“ obстоjí, akceptoval, nepovažuje zdejší soud takový postup zadavatele za účelový, nezákonný, a tudíž nemožný. Změnu právního výkladu nelze automaticky při absenci dalších indicií považovat za účelový postup. Ze zadavatelem stanovených kritérií technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ neplyne, že by zadavatel vyžadoval prokázání realizace dvou a více „referencí“ pro dva a více objednatelů ve stejný okamžik, a nic tak dodavatelům nebránilo, aby doložili tři „reference“ ohledně plnění poskytnutého jedinému objednateli v rozdílném čase. To, že se zadavatel odklonil od své dosavadní praxe a nově akceptoval při prokazování kritérií technické kvalifikace také jednotlivé služby poskytnuté na základě jediné rámcové smlouvy, což je nakonec v souladu se ZZVZ, není nikterak nepřipustným vysvětlením zadávací dokumentace ani nepřipustným zmírněním (změnou) zadávacích podmínek.
25. Žalobci dále namítají, že zadavatel v rozporu s § 46 ZZVZ připustil materiální změnu nabídky.

26. Podle § 46 ZZVZ může zadavatel pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání (odst. 1). Po uplynutí lhůty pro podání nabídek nemůže být nabídka měněna, nestanoví-li tento zákon jinak; nabídka však může být doplněna na základě žádosti podle odstavce 1 o údaje, doklady, vzorky nebo modely, které nebudou hodnoceny podle kritérií hodnocení. V takovém případě se doplnění údajů týkajících se prokázání splnění podmínek účasti za změnu nabídky nepovažují, přičemž skutečnosti rozhodné pro posouzení splnění podmínek účasti mohou nastat i po uplynutí lhůty pro podání nabídek (odst. 2).
27. Podle § 37 odst. 1 písm. a) ZZVZ může podmínky účasti v zadávacím řízení stanovit zadavatel jako podmínky kvalifikace.
28. Aktuální právní úprava (§ 46 ZZVZ) dává zadavatelům široké možnosti pro odstraňování nejasností nebo nápravu nedostatků mimo jiné v již podaných nabídkách. Je přitom zásadně na úvaze zadavatele, zda – při dodržení zásad dle § 6 ZZVZ – využije svého práva vyzvat účastníka zadávacího řízení, a to i opakovaně, k doplnění nabídky ve smyslu § 46 ZZVZ; použití tohoto ustanovení je zásadně fakultativní. Také podle čl. 56 odst. 3 směrnice 2014/24/EU mohou veřejní zadavatelé dotčené hospodářské subjekty (tj. dodavatele) požádat o předložení, rozšíření, upřesnění nebo doplnění příslušných informací nebo dokumentů v přiměřené lhůtě, pokud takovou žádost vznesou v plném souladu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti a pokud vnitrostátní právní předpisy, jimiž se provádí tato směrnice, nestanoví jinak. Není pak v rozporu se zásadou rovného zacházení ani se zásadou zákazu diskriminace, je-li k objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů podle § 46 ZZVZ vyzván pouze některý účastník zadávacího řízení, je-li důvod vyzvání pouze tohoto účastníka zadávacího řízení korektní a zřejmý (tu oslovení účastníka zadávacího řízení s ekonomicky nejvýhodnější nabídkou); postup podle § 46 ZZVZ v souladu s uvedenými zásadami neznámá, že takový postup musí být uplatněn shodně ve vztahu ke všem účastníkům zadávacího řízení, nýbrž shodně ve vztahu k těm účastníkům zadávacího řízení, jež jsou ve srovnatelném postavení (ve vztahu k důvodům postupu podle § 46 ZZVZ ve srovnatelné situaci). Důvodem pro postup podle § 46 ZZVZ toliko ve vztahu k některým účastníkům zadávacího řízení může být i korektní ekonomická úvaha zadavatele vedená v tom směru, že vyzývat podle § 46 ZZVZ má smysl jen takového účastníka zadávacího řízení, jenž může být na základě naplnění příslušných kritérií hodnocení následně vybrán, přičemž závěr zadavatele ohledně hodnocení nabídek (fakticky „seřazení“ nabídek podle výhodnosti) může předcházet závěru ohledně splnění podmínek účasti v zadávacím řízení, k jejichž prokázání může § 46 ZZVZ dobře směřovat (k posloupnosti uvedených kroků v zadávacím řízení srov. především § 39 odst. 4 ZZVZ).
29. Jediným limitem postupu podle § 46 ZZVZ (nad rámec povinnosti respektovat zásady podle § 6 ZZVZ) je zákaz doplňování těch údajů, dokladů, vzorků nebo modelů, které budou hodnoceny podle kritérií hodnocení (§ 46 odst. 2 první věta ZZVZ). Podle zprávy o hodnocení nabídek ze dne 26.2.2019 žalobci podali nabídku s nabídkovou cenou 71 200 380 Kč, osoba zúčastněná na řízení 2) podala nabídku s nabídkovou cenou 59 893 600 Kč. Důvod, pro který zadavatel vyzval podle

§ 46 ZZVZ pouze osobu zúčastněnou na řízení 2), je tudíž ve shora uvedeném smyslu zřejmý. Ze zadávací dokumentace (část 8.) vyplývá, že nabídky byly hodnoceny podle ekonomické výhodnosti nabídek a ekonomická výhodnost byla stanovena podle nejnižší nabídkové ceny. Byla-li hodnocena pouze nabídková cena, pak zdejší soud nemá pochyb o tom, že doplnění nabídky o údaje týkající se prokázání splnění podmínek účasti v zadávacím řízení, kterými jsou podle § 37 odst. 1 písm. a) ZZVZ mimo jiné podmínky kvalifikace (požadavky na kvalifikaci), nebylo zakázanou změnou nabídky ve smyslu § 46 odst. 2 ZZVZ.

30. Konstrukce žalobců, podle nichž technika (k jejímu doložení postup podle § 46 ZZVZ směřoval) sloužila k přímému plnění veřejné zakázky, a tedy její změnou v důsledku postupu podle § 46 ZZVZ došlo ke změně poskytovaného plnění, není správná. Plněním totiž jednoduše bylo sečení trávy a dodatečné doložení techniky k tomu potřebné nebylo změnou plnění.
31. Zdejší soud nedává žalobcům za pravdu ani ve vztahu ke tvrzenému rozporu závěru žalovaného s rozsudky Soudního dvoru Evropské unie; podle uvedeného soudu nebránila (byť dřívější) unijní právní úprava tomu, aby „...údaje týkající se nabídky mohly být v jednotlivostech opraveny nebo doplněny, zejména když je zřejmé, že vyžadují pouhé objasnění nebo že je třeba odstranit zjevné věcné chyby. Za tímto účelem se veřejný zadavatel musí zejména ujistit, že žádost o objasnění nabídky nepovede k tomu, že uchazeč předloží dokumenty, které se ve skutečnosti ukáží být novou nabídkou...“ (body 38. a 39. rozsudku ve věci C-387/14 ze dne 4.5.2017 a tam uvedená předcházející judikatura), to vše při zachování zásad zadávání veřejných zakázek (obdobně bod 40. tamtéž), což je ve skutkových poměrech nyní posuzované věci splněno. Další závěry téhož soudu, jichž se dovolávají žalobci, ve věci C-387/14 se však od nyní posuzované věci odlišují tím, že tam uvedený dodavatel po předložení žádosti o účast předložil dokumenty prokazující realizaci zakázky dříve neuvedeným třetím subjektem včetně závazku tohoto subjektu poskytnout prostředky nezbytné k plnění veřejné zakázky. V nyní posuzované věci přitom osoba zúčastněná na řízení 2) od počátku prokazovala splnění technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ sama a odkaz na rámcovou smlouvu č. 16PU-002091 ze dne 22.8.2016 byl uveden již v rámci nabídky. Dovolávat se rozsudku ve věci C-387/14 tak nyní vůbec není namístě pro podstatné skutkové rozdíly. Rozsudek téhož soudu ve věci C-223/16 ze dne 14.9.2017 se pak rovněž míjí s podstatou nyní posuzované věci, neboť v tamní věci byla posuzována otázka změny subdodavatele (poddodavatele), kterým dodavatel prokazoval splnění kvalifikace, nadto Soudní dvůr Evropské unie uvedl, že nyní účinná právní úprava podle čl. 63 odst. 1 směrnice 2014/24/EU se od právní úpravy, podle níž byla tamní věc posuzována, odlišuje (srov. bod 27 rozsudku C-223/16). K tomu zdejší soud dodává, že pro § 46 ZZVZ, jenž byl v nyní posuzované věci aplikován, je oporou právě směrnice 2014/24/EU. V rozsudku ve věci C-131/16 ze dne 11.5.2017 pak Soudní dvůr Evropské unie uvedl, že vnitrostátní povinnost zadavatele vyzvat dodavatele, aby „...předložili požadovaná prohlášení a dokumenty, jež nepředložili ve lhůtě stanovené pro předkládání nabídek, nebo aby tato prohlášení a dokumenty opravili, obsahují-li chyby, může být přípustná pouze tehdy, pokud doplnění nebo opravy původní nabídky nevedou k podstatné změně této nabídky. Z bodu 40 rozsudku ze dne 29. března 2012, SAG ELV Slovensko a další (C-599/10, EU:C:2012:191), totiž vyplývá, že původní nabídku lze opravit za účelem odstranění zjevných chyb v psaní pouze výjimečně a jen tehdy, nepovede-li tato změna ve skutečnosti k předložení

nové nabídky...“ (bod 37), a tedy uvedený soud i ve vztahu k předchozí unijní právní úpravě, jež byla striktnější, připustil doplnění požadovaných prohlášení a dokumentů, nedochází-li tím k podstatné změně nabídky. Tomu § 46 ZZVZ i závěr žalovaného v nyní posuzované věci podle zdejšího soudu odpovídá.

32. Dovolávají-li se žalobci rozhodnutí žalovaného ve věci č.j. R0113/2019/VZ-24101/2019/322/HSc, pak jednak žalovaný odůvodnil, v čem se nyní posuzované věc odlišuje od tamní věci, nadto (především) jedno rozhodnutí žalovaného nemůže představovat dlouhodobou ustálenou správní praxi, jež by u žalobců oprávněně vyvolávala legitimní očekávání příslušného výkladu § 46 ZZVZ; proto se zdejší soud tamními skutkovými poměry nezabýval a tímto rozhodnutím ani nedokazoval.
33. Podle žalobců zadavatel také nedostatečně ověřil splnění praxe odborného personálu osoby zúčastněné na řízení 2) ve smyslu prokázání kritérií technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. j) ZZVZ.
34. Osoba zúčastněná na řízení 2) dne 8.3.2019 v reakci na žádost zadavatele o objasnění a doplnění údajů či dokladů ze dne 5.3.2019 ve vztahu k praxi na pozici vedoucího údržby a jeho zástupce ve smyslu § 79 odst. 2 písm. d) ZZVZ doložila pět smluv o dílo, jejichž předmětem bylo ošetření silniční zeleně a silnic I. třídy ve vybraných okresech Moravskoslezského kraje v roce 2010. V rámci těchto plnění působil vedoucí údržby a zástupce vedoucího údržby, které osoba zúčastněná na řízení 2), byť po následných korekcích v režimu § 46 ZZVZ, v nabídce označila. To, že byly veřejné zakázky odpovídající těmto plněním zadány, bylo ověřeno (bod 175. prvostupňového rozhodnutí) a kopie náhledu do Věstníku veřejných zakázek prochází správním spisem. Zadavatel tudíž ověřil vyžadovanou praxi vedoucího personálu pro účely prokázání technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. j) ZZVZ dostatečně.
35. Žalovaný měl podle žalobců pochybit také tím, že nepřihlédl k novým skutečnostem, které žalobci uvedli ve vyjádření k podkladům prvostupňového rozhodnutí, ačkoli teprve po nahlédnutí do správního spisu mohli žalobci tyto nové skutečnosti uplatnit.
36. Zmocněnec žalobce a) nahlédl do správního spisu dne 25.11.2019, jak je zřejmé z protokolu o nahlížení do spisu č.j. ÚOHS-32187/2019/500/KDg. V rámci vyjádření k podkladům prvostupňového rozhodnutí ze dne 2.12.2019 pak žalobce a) mimo jiné namítal, že technické vybavení sekací nástavba – rameno s mulčovačem LM PROFI SEKR/L. M./ 9000, sekací nástavba – podsvodidlová s mulčovačem LM PROFI SEKP/ L. M./ 1200 a návěs s odsávacím zařízením PRONAR/PRONAR/ T285 bylo vyrobeno či svépomocí upraveno osobou zúčastněnou na řízení 2) tak, že strojní vybavení nesplňuje podmínky pro provoz na pozemních komunikacích.
37. Podle § 251 odst. 4 věta druhá ZZVZ přihlédně žalovaný k novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách podaných zadavateli jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli; navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli.
38. Příloha oznámení zadavatele č.j. 2324/36300/2019 ze dne 7.6.2019 v části 3. výsledku posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele na základě čestného prohlášení osoby zúčastněné 2) o technickém vybavení ze dne 15.5.2019 obsahuje tyto nástroje: 2 ks

ramenové travní sekačky na universálním nosiči - s dosahem 9 m, 2 ks ramenové travní sekačky na universálním nosiči - s dosahem 6,5 m, 1 ks ramenové travní sekačky vybavené odsávacím zařízením - s dosahem 9 m, 1 ks návěsu s odsávacím zařízením, 4 ks podsvodidlové sekačky - šířka záběru 1,2 m, 1 ks samochodné svahové sekačky a 6 ks ručních strojů pro sekání trávy. Žalobce a) podal dne 20.6.2019 proti rozhodnutí o výběru dodavatele ze dne 7.6.2019 námitky, ve kterých namítal také nedostačující výčet strojního zařízení bez bližší specifikace strojního zařízení, na základě kterého by bylo možné ověřit splnění tohoto kritéria technické kvalifikace. Rozhodnutím o podaných námitkách ze dne 8.7.2019 zadavatel námitkám částečně vyhověl a jako opatření k nápravě zrušil rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele ze dne 7.6.2019. Zadavatel mimo jiné dospěl k závěru, že výčet strojního zařízení v příloze oznámení o výběru dodavatele - výsledku posouzení splnění podmínek vybraného dodavatele vycházející z čestného prohlášení osoby zúčastněné na řízení 2) ze dne 15.5.2019 nebyl dostatečný. Z nového výsledku posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele ze dne 2.8.2019, které bylo přílohou oznámení o výběru dodavatele č.j. 3202/36300/2019, je patrné, že ve vztahu k technickému vybavení zadavatele opětovně vycházel z čestného prohlášení ze dne 15.5.2019, avšak nově byl výčet strojního vybavení rozšířen včetně uvedení dokladů, ze kterých vyplývá, že žalobce a) požadovaným strojním zařízením disponoval. Žalobce a) opětovně podal dne 15.8.2019 námitky proti novému výběru dodavatele, ve kterých kromě dalších námitek uvedl, že u zařízení „1 ks ruky LM PROFI 01 s dosahem 9m“ není tento typ dohledatelný pod internetovými odkazy a žalobce a) tak nemůže ověřit naplnění požadavků zadavatele. Ve vztahu k návěsu PRONAR T 285 vybavený odsávacím zařízením s výkonem 20-60t/1hod žalobce a) uvedl, že se jedná pouze o obyčejný kontejnerový přívěs bez odsávacího vybavení a měla tak být uvedena konkrétní značka či typ nástavby. Také těmito námitkám zadavatel v rozhodnutí o námitkách ze dne 30.8.2019 přisvědčil, avšak nikoli ve vztahu k nedostatečné identifikaci strojního zařízení. Jako opatření k nápravě zadavatel dne 3.9.2019 zrušil rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele ze dne 2.8.2019. Z rozhodnutí o námitkách ze dne 30.8.2019 pak vyplývá, že zadavatel vycházel z faktur o nákupu sekacích nástaveb LM PROFI s rozdílnými výrobními čísly, které osoba zúčastněná na řízení 2) předložila. Zadavatel dále v rozhodnutí o námitkách uvedl, že ve výsledku posouzení uvedl všechny relevantní údaje, na základě kterých bylo patrné, že dodavatel disponoval 1 ks ramenové sekačky na univerzálním nosiči. Obdobně k návěsu PRONAR T 285 zadavatel uvedl, že ve výsledku posouzení uvedl také údaje, které prokazují jím stanovené požadavky technické kvalifikace. Z rozhodnutí o námitkách tedy jasně plyne, že zadavatel při zkoumání splnění požadavků technické kvalifikace zkoumal pouze to, zda strojní vybavení podle § 79 odst. 2 písm. j) ZZVZ naplňuje technické charakteristiky stanovené zadavatelem, avšak již nezkoumal, zda tato zařízení (vozidla přepravujících tato zařízení) splňovala zákonné požadavky pro provoz na dálnici. Tu dává zdejší soud za pravdu žalovanému, že podle části 4. „technická specifikace mechanismů“ přílohy č. 1 rámcové dohody objednatel předpokládal, že pro plnění zakázky bude užita jím níže vymezená mechanizace (část 4.1). Výčet mechanizace byl uzavřen tímto požadavkem: „...vozidla provádějící údržbu dálnic musí odpovídat zákonným požadavkům pro provoz na dálnici, především požadavku na konstrukční rychlost...“.

39. Dne 4.9.2019 zadavatel opětovně oznámil výběr dodavatele (osoba zúčastněná na řízení 2/). Námitkám, které podal žalobce a) dne 19.9.2019, již zadavatel nevyhověl. Žalobce a) v námitkách již nedostatečnou identifikaci strojního zařízení nenamítal.
40. Jestliže je ze shora uvedené rekapitulace obsahu jednotlivých námitek patrné, že žalobce a) v předchozích námitkách proti výběru dodavatele relativně kvalifikovaně upozorňoval na nedostatečnou identifikaci strojního zařízení pro účely ověření splnění kritérií technické kvalifikace, dává zdejší soud za pravdu žalovanému, že v námitkách ze dne 19.9.2019 již žalobce obsahově totožnou námitku o nedostatečné identifikaci strojního vybavení neuplatnil, ač tak učinit evidentně mohl; byl si problematiky požadavků pro provoz vozidel provádějících údržbu vědom. Nové skutečnosti uplatněné žalobcem a) před vydáním prvostupňového rozhodnutí tak byly vskutku uplatněny opožděně a žalovaný nepochybil, nepřihlédl-li k nim.
41. Zdejší soud tak ve všech nosných ohledech sdílí pohled žalovaného. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobní argumentaci důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

42. Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nebyli ve věci úspěšní, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemají. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, náhradu žádných nákladů řízení ani nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
43. Osobám zúčastněným na řízení nevznikly náklady související s povinností uloženou zdejším soudem podle § 60 odst. 5 s. ř. s., k náhradě jiných nákladů zdejší soud neshledal žádný důvod, a proto osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. května 2022

David Raus v.r.
předseda senátu